№ 434. ხუთშაბათი, 22 იანვარი 1898—1898 ხუთშაბათი, 22 იანვარი, № 434.

ცნობის ფურცელი

ხელმოწერის პირობები:
ერთის წლით 6 მან., ნახევარის წლით 4, 3 თვით ერთი ნახევარი 2 ვერცხლი
ფასი განცხადებისა
ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე 10 კაპ.
მეორისზე 5 კაპ.

ადრესი:
ტფილისი, ფრეიტინის ქუჩა, № 13.
ქალაქის მიმწერები გაზეთის დასაკუთრად მიმპრობენ რედაქციას დილის 10 საათიდან 3 საათამდე ადგილის 6—7 საათამდე და ა. წ. ივლისის 1 საზოგადოების* წილის მიღებია.
სხვა-მოგზაურებს წერილებს რედაქცია არ ჰკუდებს პირისპირ მოლაპარაკება რედაქტორთან შეიძლება ყოველდღე.

ტელეფონი № 363.

ყოველ-დღიური საბალო გამოცემა

ფასი წლით 6 მან., ნახევარი წლით 4, 3 თვით ერთი ნახევარი 2 ვერცხლი
ფასი განცხადებისა
ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე 10 კაპ.
მეორისზე 5 კაპ.

რედაქცია
„ცნობის ფურცელი"
ტფილისი, ფრეიშინსკაია № 17.
ტელეფონი № 363.

ცნობის ფურცლის" განცხ.

მეფე ლრეკლეს სასწოვარი

(1798—11 იანვარი—1898)

ფიქრები წარსულის ბნელში, ფიქრები ხალხის ბედზე, ფიქრები ქართველის ბედზე, ფიქრები ჩვენი ერის ბედზე, ფიქრები ჩვენი შეცდომების შესახებ, ფიქრები ჩვენი ნაკლოვანებების შესახებ, ფიქრები ჩვენი ცხოვრების

რან და ადმინებული გემები იქ შეკავდნენ. ერთად ერთი ტუალნი გვაქვს მთელს ხელეთ-შუა ზღვაზეო. ლოკუას აზრით, საქართა, რომ გაბრალტარის პირველის აშენდეს ნავთსადგური და გემები იყოლიონ იქ, რომელთაც. თუ საქირიტა მოახდოს ხელეთ-შუა ზღვაში შესაგალი უნდა შეეურან ინგლისის გემებს. ლოკუა მეტის მეტად დაინტერესებული და თავის გრძელი სიტყვის დაბოლოებაში გადადვა ხელმძღვ სხლოდა გადიდა მეორე დღეშიც.

ᲙᲐᲜᲙᲔᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲗᲘᲐᲠᲝᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲪᲐᲮᲐᲓᲘ.

ადმინისტრაციული. დანაშაულ ამნისტიაზე გუბერნიის სამმართველოს ვიცეგუბერნატ მოსწერა, კოლეგიური რეგისტრატორ პაპაძეისა — პასოთის თანაშემწეს სამმართველოს თანამშრომელ.

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲐᲛᲑᲐᲕᲘ

***** დასკვნა ჯიბერნა.** ორშაბათს, 10 იანვარს, ბოლნისურაზე ერეკლეოს მახლობელთა ერთი ნაბადი მოსხენილი ავლაბარის ჯიბერი დასეირნობდა, თურმე. ზემოდანაც ერთი სოფელი კაცი მოდიოდა. ჯიბერის განგზრახა სოფელის ვაჭარ-ცვა და ეი რა ხანში უსმინა: ამაღლია ჯიბიდან ქარიელი საფულე და დაუდგა მიწაზედ, თვითონ კი შორი ახლოს დამყვანა სოფელში ქაცმაც მოიღია, დაუნახავს თუ არა საფულე, აუღია და ჯიბეში ჩაუდვია; ჯიბერი მისულა და უთქვამს: ნაბოენი ფული ნახეიარი მეც მერგებაო, რაღაანაც შენზედ ახლოს მე ვიდექიო. სოფელელმა ამოიღო ნაბოენი საფულე ფულებიის გასაოთვად, მაგრამ ის უნდა გაეცო, რაც შიგ არა ყოფილა-რა. ჯიბერიმა ჩხუნი დაუწყო—ნაპოენი ფული ჯიბიდან გაჰქსო. სოფელელმა იფიცა: ღმერთი, ჯუკილი; გნებავს ჩემ ქისას გიჩვენებ, ხუთ შაურზე მეტი არა მაქვსო. ჯიბერმაც უთხრა, მიჩვენე და დაგიკერებო. სოფელელმა ამოიღო თავისი ქისა სანვენებლად; ჯიბერიმა გაიმოტაცა ხელიდან, გაჰქცევა დააპირა, მაგრამ მალე დაიჭირეს, თან ბევრი ხალხიც დადეგნენ და სოფელი კაცის მაგიერად თითოოროლა სილა სხვებმაც უთავაზეს, და კარგა რომ დაუხვიეს გვერდები და ურების ოუშოდეს, მერმე პოლიციაში წაახსნეს ვირის ამბოში და ვირიც ვირი ამბოში და ვირიც ვირი ამბოში და ვირიც ვირი

ეს ამბავი ვისაც ეხებოდა, მეტად არ ესიამოვნათ. შეინნენენ შინაური ღონით ზერიგნენენ ნო 130 ბ. გადაუხადეს სწორედ ის ღუდუშაური, სამის გაუმეღიანენებლობისათვის..

არცარავინ პატროსნი საცოდავი სიღარიბით წელში მოხრილი მთელ უფლის-მოსეცია და არც არავის სიმრალული და რიგი აქვს მათი. ამავე უკანასკნელ ორ ცხენებში ლარსულ ფოსტის საღეკრიდგან მოიპარეს იოსებ ბერდღულის ორი ძროხა, რომლის ყველივე ჯაირახსენ გაიტანეს, თუმცა ადგილობრივ პოპაულს აცნობა და კიდეც დაპპირდა გამოძიებას, მაგრამ დღესაც არა ჰსმენ ვინმე განკარულება არა სჩანს და ისე დაიკარგა, როგორც შარშანდელი თოვლი.

იაგორ ი. ღუდუშაური

***

სპღ. კარა-ბუ. უსვლობა შეწყდაგა. 19 იანვრის საღგაზეთ ვაროსუში მოსდა ერთი სახაბეთო ამბავი: სახარეგი მატარებელზე მოსამსახურე კონდუქტორს იორი რაშია მატარებლის საღგურიდან წასვლის დროს ერთი ვაგონიდან მეორეზედ გადადიოდა; საწყალს ვაგონზე გადახტომის დროს ფეხი წაუბრალდა და შიგ ვაგონის ქვეშ ჩავარდა. ვაგონის თვლებმა ზედ ფეხ ზედ გადაუარა და იმავე წამში სული ამოხადა. საწყალი ჯერ სულ ახალგაზდა კაცი იყო. მიეცადენელი ვაროსუდან ატკიპაბელში გადმოიტანეს და აქ დამარხეს. კარგი ამბენთანი, რომ რაინაი ჭკის გამგეობა ყურადღებას მოაქცევდეს და ლოკომოტივების მოსამსახურეებს მატარებლის მცდელობის დროს ერთ ვაგონიდან მეორეზე გადახტომა ხდება. ეს ამბავი ხშირად ხდება.

კიზიყი ჯიბიდან

—ooooo—

ყურა-სოკრული საუბრები

—

იმედიც კარგი სქმეთაა.— ლიზიკო, მაზ იმედი გაქვს, რომ ქმარს მალე გაჰყვები!

— იმედი როგორ არა მაქვს, მაგრამ რა გამოვიდა, მარტო ცარიელი იმედით!

— რატომ, იმედიც კარგი საქმეგელია, ხომ იცი ნათქვამია: იმედი-ანი შიშმილიც კარგიაო!

— რა თქმა უნდა, იმედი მცერი რამ არის, მაგრამ მაინც საჭმოს მაგიერობას ვერ გასწევს და ცოლად ვერ შეგირთავს! მწარედ წამოიძახა ლიზამ!

ჭალას დოდიკა. ახალგაზდა ცოლს უსაყვედურებდა ახალგაზდა ქმარი: —ჩემი ჯიგრო, ჩვენ რომ ასე ყოველ-დღე ვლანძი ვიღიო, მალე გაცოტრებენთ კიდეც!

— ამა ის სისულელის ამბობ, ჩემო ჰკუის კოლოფო, ის-კი არ ცოტრდება, ვინც ვალს დებულობს, არამედ ის, ვინც ვალებს იხდის!

—ooooo—

რედაქციისაგან

ფოთი გუგუხ. თქვენი წერილი შესახებ ლანჩხუთის გაკვალხედი პრესპიგადის ვერ დაბეჭდებენ.

ოზერი პოსახლეები. თქვენი წერილი ბ-ნ დიმიტრის ჩანაცდების პირანი, ან მეორენაირის სამინისტროში მოთხრობის გამო მეტად პატიოსნად ხასიათისა და ბატის ვერ დაბეჭდავს, რაც უფრო ბევრი და ხშირად ეწერება ამ ბატონის ვინმეზედ, მით უფრო ხალხი ეჭიდება, მათ უფრო ეწყინება და სასაცილოდ ადგილობრივის სზოგადოებისათვის.

ყვირილავი გიორ. ზენაშეთის. თქვენ ბატონ შინათდან იყოთ, როდესაც ჩვენ შენთვის ვიყოთ, ჩვენ ბ-ნ თავისუფლად უსაყვედურებთ, რომ ჩვენს შენთან ბოდიშებით ერთს ტაფაში მოსხავ, მაგრამ კუე შენთან, რომ კერძ თქვენ ორივეთ უცრო, რომ თქვენ ორივეთ ერთს ტაფაში ერთად შენთ მოკიდებით მეტად უდიერად ისეთს ფასებ.

ნინაყო მასწავლებელს. ამაზე ვისაუბრეთ, რაც გამოსცხადებული გვქონდა, კ. ა. ნ. შენ. ჩვენ ვერა გრძნობ მასწავლებელს ერთ დაუდევნოთ, რადგან ჩვენ თვითონ გვიდევს გაზეთი ვერა ვიცით ვინ გვიგზავნის და ჩვენ ვერაფერი ვერაფერი ვერ გაგიგზავნით ვერც ფასებ.

ნინაყოს მასწავლებელს. ამაზე ვისაუბრეთ, რაც გამოსცხადებული გვქონდა, კ. ა. ნ. შენ. ჩვენ ვერა გრძნობ მასწავლებელს ერთ დაუდევნოთ, რადგან ჩვენ თვითონ გვიდევს გაზეთი ვერა ვიცით ვინ გვიგზავნის და ჩვენ ვერაფერი ვერაფერი ვერ გაგიგზავნით ვერც ფასებ.

ვ. ბ. ბაქოში. ამ ნომერში ვერ მოვახერხეთ თქვენის ბატონის ამბის დაბეჭდვა, მაგრამ

ვის შედეგი, განეკუთვნებით სტუდენტობა, მაინც და მაინც არაფის ნაცნობობას და მეგობრობას დებეჭდა, ხოლო იძულებული იყო მაშინდელს ძნელის წუთში გართული იყო და ჭმა მას დიდის პატივის ცემით ღებულობდენ. სწორედ ამ მიზეზის გამოსაცნობად ვაიძა იგი მაშინ, აქ ნახა მან პირველად სუფთა ოთახი გრავი მორიგ საქმიანელი და შეიცნო მათ ვინაობის გულითად და სულით. მორიგ საქმიანელი, ჟუანონი შეიღი იყო პოლონელის მეცნიერ ფიზიკოსისა; იგი იმიდან დაბორნდა 1720 წელს, 23 წლისა, პოლკოვნიკად. ადრიანე მოხბილი მან და მასაც შეუყვარდა ადრიანე, მაგრამ მათმა ნეტარებამ ხულ ხანი ჭელრჩალი გასტანა: მორიგი უყვარდა ადრიანე ერის მაღალის წრის თანდაღონახს, ჰერცოგინა ბუ ულონნისას, რომელიც სათანად აუფერულობდა და ყოველსავე ღონე წვნი ღონისაც, რომ ასინი ჩინარა მე განგზარებია, პოლოს, რომ ვეღარა მოახერხა, განიზრახა ადრიანეს მოშორება და კიდეც სისრულეში მოიყვანა თავისი შეზარავი განზრახვა. მან მოსწავლინა ადრიანე და სატრანგეთის სცენის საუკეთესო წარმომადგენელი მოკედა 20 მარტს 1730 წელს.

მოუხედავად იმისა, რომ ქრონიკებსა შეიძლება არ იყო მოხსენებული, სასულიერო წოდებამ მაინც ვეხა ან მოსცა, რომ მისი ცხედარი ნაკურთხ სასაფლაოზე დაკრძალულიყო: იგი დაბრიხეს ღამით სანღლის მდ. სენის ნაპირად და დღეს ამ ადგილ იცის სად არის ამ დიდებული ქალის საფლავი.

პარიზში ხვები დაგრძელ მაშინ, ადრიანეს ცხედარი მოიპარეს, რომ სამუდამოდ დაებნიათ შეძარხ„უნებელის პოროტ-მოქმედის ცდილით.

ახე გათავდა თავისი სახელოვანი დღენი ნიჭით დღსაბუ ბრტისტ—ქალმა.

სკრიპტი და ლეგენდა პიესა „ადრიენა ლეკუვრერ“ ის ხანას, როდესაც ადრიენის ორი მეტოქე ერთად ჰყვანდა: ერთი სცენაზე ბრტისტ ქალი დიუკო და მეორე ცხოვრებაში ჰერცოგინა ბულონისა, რომელიც იმე უწყალოდ ულტინიც გულს და ითამეფდა ერთად-ერთის მისს სასიამოვნო სამოსელით სიყვარულს.

—oooo—

სხვა-და-სხვა ამბავი

„საიდუმლო სახალხო სასამართლო გერმანიაში“. ბაკალავრ ბრსენბაუს ესიგრ წიგნებული „საიდუმლო სასჯელი სასამართლო,“ რომელსაც ჯერ კიდევ ფიზიკურ ვერ ეჭქეკის გზას ვინც სასჯელებით სასამართლოთ გაიმართლის ისა. ამ სასამართლოს შესახებ ბრალდებულებისაც აქს სამე: ქურდებისა, მოკამკვანის, ფეხშვილის და ჭრეს გაგასვენ ღიობაზის, ან სასამართლოს ჯერ არ ეჭქეკის გზას ადამიანის სასჯელიერო პირიქით. თუ ვინ არის ამ საიდუმლო სასამართლოთ მხრივ ვალდებულებით